

Nasterea Runei

Runa auf Rumänisch

Cum s-a născut surioara mea

Ideea si textul: Uwe Spillmann

Ilustratiile: Inga Kamieth

Traducerea din limba germană: Cornelia Tocilescu

Mă cheamă Lisa și am patru ani. Mă vedeți? Stau cu mama mea în pat.

Tati și Lore pregătesc micul dejun. Lore este nașa mea. Acum ea vine la noi în vizită ca să ne ajute.

Mami are un bebeluș în burtă. Burta ei este deja foarte mare. Mami și tati au spus, că bebelușul o să vină la primăvară.

Acum e primăvară!

Chiar și narcisele au înflorit.

Mami abia mai încap la chiuvetă. Cîteodată eu pot chiar să simt cum se mișcă bebelușul în burta ei. Este foarte zburdalnic. Și eu sunt la fel.

La micul dejun mami nu poate mânca nimic, nici măcar o felie de pâine cu unt și cu miere. Acum ne spune că are dureri de burtă „Cred că a început”, „îi spune mami lui tati. Lore și cu mine strigăm de bucurie: „ura, ura astăzi vine bebelușul!”

„Mai întâi să așteptăm dacă durerile se întetesc”, „spune mami, „poate că nu sunt chiar dureri de naștere.”

Tati se joacă cu mine de-a ciroul. Mami nici nu se uită la noi și uite ce acrobați grozavi suntem noi doi!

Nașa mea are mai mult timp pentru mine acum. Soarele strălucește pe cer iar Lore se joacă cu mine și cu Fabio. Fabio este prietenul meu și are și el patru ani ca mine. Cel mai mult ne place să construim în nisip căsuțe pentru animalele noastre din lemn. Eu am trei iar Fabio are cinci, el are chiar și un măgăruș.

Chiar când vroiam să scot o nouă formă de nisip a trebuit să nu mai fac gălăgie, căci mama telefonează pe hol cu Karin. Karin este moașa noastră.

Tocmai când mă schimbam de hăinuțe, văd mașina cea roșie a lui Karin. „Uite”, strigă Fabio, „vine moașa!” Astăzi ea are o geantă mare colorată. Karin este foarte drăguță, odată mi-a dăruit o pietricică albastră iar uneori îmi dă voie să mă joc chiar cu aparatul ei de ascultat. „Bună Karin!” îi strigăm noi, ea râde cu noi puțin și intră repede în casă.

Din când în când o aud pe mami cum oftează și respiră foarte tare. „Asta este foarte normal”, mi-au spus tati și moașa. Mie mi se pare cam ciudat. Bine că este Lore cu mine și bineînțeles și Fabio. Acum ne jucăm afară de-a magazinul. Pe un scaun se află aparatul cu care Karin ascultă cum bate inima bebelușului. Din acest aparat văd cum iese o hârtie ca și din faxul nostru.

Bine că avem și o toaletă pentru musafiri. La baie nu mai am voie, căci mami stă în cadă iar moașa o masează pe spate. Apa caldă și masajul îi mai alină durerile nașterii.

Tati o mângâie pe mami pe burtă și o masează pe spate. Tati o ajută pe mami să nască așa cum poate el. Și la nașterea mea a făcut tot așa. Asta a fost mai demult, dar eu știu, căci am văzut în pozele din album.

Mami se sprijină de mingie ca să se relaxeze; burta îi atârână și ea, rotundă tot ca o mingie. Cu mingia cea mare mă joc și eu uneori; dacă mă ține cineva pot chiar să și sar.

Fabio nu mai vrea să se joace cu mine, pentru că el vrea mereu tricicleta mea. Lore și cu mine intrăm din nou în casă.

Chiar acum bebelușul vrea să iasă din burta mamei!

În dormitor este o lumină plăcută și miroase altfel decît de obicei. Caloriferul este cald, ca să nu-i fie frig bebelușului.

„Oooh“ mami a strigat foarte tare.Si apoi îl auzim și pe bebeluș: „Uaaaaa“...dar când l-a luat mami in brațe s-a liniștit imediat.Mami și tati și Lore plâng de bucurie. Chiar și Karin are lacrimi in ochi. De bucurie, căci acum am o surioară! Uraaaa.....am o surioară!

La tăiatul buricului ajutăm cu toții. „Trebuie să fim foarte atenți la pense“, ne-a spus Karin.

Acum surioara mea este cântărită, măsurată, spălată și înfășată. Si eu am voie să ajut. Si pot să fac asta foarte bine, că doar sunt sora mai mare.

Karin își strânge instrumentele ei de moașă. Intr-o geantă de moașă încap o groază de lucruri. Si eu am o geantă de doctoriță, dar este mult mai mică. Rufele murdare le pune Karin într-un sac.

Acum ciocnim cu toții un pahar în cinstea surioarei mele.Cei mari beau șampanie pentru oameni mari iar eu beau șampanie pentru copii. De fapt este apă minerală, dar și în paharul meu sunt bobite scânteietoare de cristal ca și la cei mari. „La mulți ani!“ spunem cu toții căci este o zi de naștere.

Când a plecat moașa era deja seară. Mami, tati și cu mine nu-l mai scăpăm pe bebelușul nostru din ochi. Tot timpul ne uităm la Runa cea mică.Da, pe surioara mea o cheamă Runa. Numele ei îmi place. Mami și tati au căutat mult până au găsit acest nume și până astăzi l-au ținut secret.

Runa suge la pieptul mamei și adoarme imediat.

Eu stau cu mami și cu tati în pat. Si cu Runa.

Iar mâine o să-mi împletesc un buric și o să mă joc cu Fabio de-a nașterea.